

New York Times Bestseller

EN SKØN ALDER

Roman

KILEY REID

GRATIS
LÆSEKLUB
MATERIALE

SPØRGSMÅL • INTERVIEW
OPSKRIFTER PÅ DRINKS
FARVELÆG

gads forlag

PRØV HOVED- PERSONERNES YNDLINGSDRINKS

EMIRA TUCKER

Pina Colada

Stærk og sød og med masser
af frugtsmag

1,3 dl kokoscreme
1,3 dl ananasjuice
3 cl lys rom
3 cl kokos-rom likør
Evt. et skævt kokosmælk
Ananasskive til pynt

Hæld alle ingredienser i en
blender. Tilsæt 1 dl isterninger.
Blend på højeste hastighed.
Hæld i et tikiglas eller et andet
højt drinkglas. Pynt med ana-
nasskive.

ALIX CHAMBERLAIN

Spritzer

Klassisk, smart og lækende

1 dl aromatisk hvidvin
(Sauvignon Blanc, Riesling
eller Gewürztraminer)
3 cl danskvand
Appelsin- eller citronbitter
Appelsin- eller citrontwist

Hæld vinen op i et vinglas og
fyld op med isterninger; tilføj
danskvand og bitter. Pynt
med citrustwist.

SPØRGSMÅL

1. *En skøn alder* er fortalt fra to meget forskellige kvinders synsvinkler: Emiras og Alix'. Hvordan påvirke fortælleformen din læsning? Kunne du bedst leve dig ind i den ene af kvindernes erfaringer? Skiftede det undervejs?
2. Da Kelley optager en video af Emira i supermarkedet, beder hun ham om ikke at publicere den. Forstod du, hvorfor hun sagde sådan? Hvad ville du have gjort, hvis det havde været dig?
3. Forholdet mellem forældre og andre voksne, der indgår i tætte relationer med barnet, er et omdrejningspunkt i bogen. Hvordan adskiller Briars forhold til Emira sig fra forholdet til hendes mor? Og hvordan er henholdsvis Emiras og Alix' forhold til Briar?
4. Titlen *En skøn alder* leder tankerne hen på den tidlige barndom, men bogen handler om Emira og hendes erfaring med som 25-årig at blive voksen. Tal om nogle af Emiras udfordringer og hendes grad af frihed. Hvordan ligner og adskiller hendes erfaringer sig fra dine?
5. En person i bogen er uventet bindeled mellem Emira og Alix. Hvad var din reaktion, da relationen gik op for dig? Hvordan ændrede det dit syn på Alix? Emira?
6. Kelley var den første til at gøre opmærksom på de racistiske forhold, som Emira udsættes for, men han glemmer ofte, at deres baggrund langt fra er ens. Det gør Emira aldrig. Tal om de øjeblikke, hvor de har svært ved at kommunikere med hinanden fra deres forskellige perspektiver.
7. Kelley og Alix har et ret anspændt forhold. Synes du, at det er retfærdigt, at Alix bebrejder Kelley sin svære opvækst? Synes du, at Kelleys opfattelse af Alix som forældet og privilegeret er fair?
8. Alix er opsat på at blive venner med Emira, men Emira betragter udelukkende Alix som arbejdsgiver. Opfattede du forholdet mellem de to som mere end en handel? Hvordan forsøger de hver især at opretholde eller nedbryde den opfattelse?
9. Hen imod slutningen konfronteres Alix med, at hun måske har handlet for Emiras skyld. Tror du, at Alix engagerer sig med gode intentioner? Og hvis hun gør, gør det så i sidste ende fra eller til?
10. I det sidste kapitel følger man Emira i årene efter episoden hos familien Chamberlain. På hvilken måde har tingene ændret sig, og har de ændret sig overhovedet? Har noget af det, du fandt ud af undervejs om Kelley, Alix og Briar, overrasket dig?
11. Der er mange ubehagelige, men genkendelige situationer i *En skøn alder*. På hvilken måde ser du dine egne erfaringer reflekteret i historien? Hvordan ser du din egen situation spejlet i bogen? Hvordan oplevede du den via personerne i bogen?

SAMTALE MED KILEY REID

**Hvornår fandt du ud af, at du var forfatter/
historiefortæller?**

Jeg har skrevet historier i min notesbog, så længe jeg kan huske. Jeg gik også rundt med en *Hvad skal barnet hedde*-bog på mig, som jeg bladrede i, når jeg kedede mig. Det, tror jeg, kan være et tegn på, at man ender som forfatter. Det enkle svar er, at jeg altid har været besat af historier. Jeg har vidst, at jeg er forfatter, siden jeg var 23.

Hvad var det ved din egen erfaring som babysitter, der fik dig til at omsætte det i denne spændende og dybt bevægende roman?

Det var meget inspirerende for mig at opleve, hvor kloge og selvstændige selv meget små børn er. Jeg er også optaget af komplicerede relationer, og dynamikken mellem babysitter/barn/mor hører i den grad under den kategori. Jeg synes, at relationer, der er baseret på en handel af en eller anden art er voldsomt inte-

ressante, og så har jeg altid været fascineret af følelsesmæssigt arbejde. Det indre pres vokser konstant, fordi barnet på et tidspunkt vokser ud af relationen. Hvornår slutter den, hvordan slutter den, hvem gør en ende på det? Jeg elsker, når uret tikker, og tiden som faktor driver fortællingen frem.

Hvor meget af *En skøn alder* er baseret på dine egne oplevelser?

Romanen er ikke autobiografisk, men erfaringerne, som personerne gør sig, er baseret på virkelige hændelser. Alle personerne, særligt børnene, er baseret på de mange, jeg har kendt som babysitter. Emira og jeg er meget forskellige (jeg er meget mere kontrolleret, end hun er, hun er til gengæld tusind gange mere cool end mig), men vi elsker begge to at passe børn, og vi behandler dem som ligeværdige individer.

Som talløse andre ofre for ikke-voldelig diskrimination konfronteres Emira hver eneste dag med racistiske fordomme, når hun går på arbejde som babysitter for en hvid toårig. Der er en central scene i bogen, som sætter nogle livsforandrende begivenheder i gang. Hvad håber du, læserne tager med sig?

Jeg håber, at læserne tager den følelse med sig, at racistiske fordomme viser sig alle vegne. Situationerne opstår ikke nødvendigvis på grund af ond vilje, men de sætter varige spor i alle involverede, særligt hos de afroamerikanere, der skal bære dem videre med sig til det næste job og den næste indkøbstur.

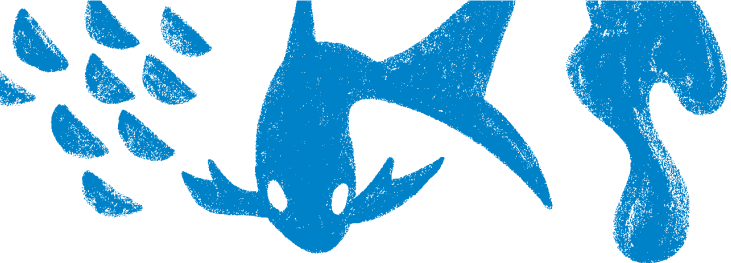
Bogens bipersoner er lige så uafrystelige som bogens livagtige hovedpersoner, lige fra den fint opfattende lille Briar til Emiras lige-ud-af-posen bedsteveninde Zara og selv Peter Chamberlains velmenende medvært, Laney Thacker. Hvordan får du personerne til at stå så lyslevende frem, at de nærmest springer op fra papiret?

Jeg siger altid til mine studerende, at de skal gøre noget, som jeg også altid selv bestræber mig på – nemlig at lade alle personerne gøre noget sympatisk. Find ud af, hvordan alle personerne kan finde på at gøre noget venligt eller hjælpsomt, og sørg så for, at de gør det. Uanset om det er at give en kop kaffe eller en kompliment, så fremstår deres mindre gode sider eller handlinger skarpere og mere overbevisende i den kontrast.

**JEG HAR
VIDST, AT
JEG ER
FORFATTER,
SIDEN JEG
VAR 23.**

Du modtog Truman Capote Fellowship, mens du var under uddannelse på Iowa's Writers Workshop. Hvad betød det for dig?

The Truman Capote Fellowship var afgørende for, at jeg fik gjort *En skøn alder* færdig. Det har ændret hele min måde at forstå skriveprocessen på, og den har bestyrket min opfattelse af, at tid er en forfatters største aktiv.

Emmy-vindende forfatter/producer Lena Waithe er en af de mest indflydelsesrige unge stemmer i Hollywood lige nu. Hun sikrede sig rettighederne til film og tv, allerede inden bogen udkom. Hvad var din reaktion på det? Kommer du til at være medskaber af versioneringerne?

Jeg var overvældet og meget hurtigt også taknemmelig. For folkene på hendes hold er så venlige, intelligente og omsorgsfulde i forhold til mig og mit værk. Jeg er lige nu i gang med udkastet til en filmversion i samarbejde med producerne, og det er en vild og vidunderlig oplevelse.

Som forfatter, hvad er så det bedste råd, du har fået?

Forfatteren Jess Walter har sagt: Skriv om det, der optager dig. Og det lyder jo indlysende, men jeg tror, det er ekstremt vigtigt at stå ved sine idiosynkrasier og gå i dybden med dem. Når man gør det, kan man få læseren til at gå ligeså meget op i det.

**SKRIV OM DET, DER
OPTAGER DIG. (...) NÅR
MAN GØR DET, KAN MAN
FÅ LÆSEREN TIL AT GÅ
LIGESÅ MEGET OP I DET.**

Er der nogle forfattere, som du særligt vil fremhæve for at have inspireret dig?

Leila Slimanis *Vuggesang* har virkelig berørt mig dybt, og jeg synes, at hendes underspillede vinkel på klasses dynamikker har været umådeligt inspirerende. Jeg har altid Joy Williams *99 Stories of God* liggende under sengen, fordi jeg elsker den så højt. Jeg har også fornylig været meget optaget af *Heads of Colored People* af Nafissa Thompson-Spires.

Hvad håber, at du læserne tager med sig fra *En skøn alder*?

For det første håber jeg, at læserne bare elsker historien. Jeg håber, at de glemmer alt omkring sig og lader sig opsluge af personerne og næsten ikke kan vente på at finde ud af, hvad der nu vil ske. Det elsker jeg, når jeg læser selv. For det andet håber jeg, at romanen både vil være en indgang og et spejl; at læserne derfor vil lade sig rive med af personer med anden race og økonomisk status end deres egen, og jeg håber også, at bogen på en venlig måde får læseren til at standse op og se i øjnene, at »hov, det dér kunne jeg lige så godt have gjort.«

Hvad skal der ske nu?

Min mand og jeg er fornylig flyttet til Philadelphia. Jeg skal arbejde videre med filmversionen, og før eller siden skriver jeg også en ny roman.

FARVELÆG FORSIDEN

